

Derfor tilslutter Det Konservative Folkeparti sig den redegørelse, som ministeren kom med. Den var grundig, den var detaljeret, og jeg vil sige, at den var overbevisende både i det historiske forløb og i det perspektiv, der skal tegnes i årene fremover.

Med de bemærkninger følger logisk, at vi i Det Konservative Folkeparti vil afvise beslutningsforslaget, og jeg skal føje til, da CD's ordfører ikke har mulighed for at være til stede, at de synspunkter, jeg er kommet med her, også dækker CD's synspunkter.

Gert Petersen (SF):

Den kolde krig er slut. Det er der almindelig enighed om. Atomvåbenarsenalet er uendelig tæt knyttet til den kolde krig og selve begrebet den kolde krig. Det er karakteristisk, at et par af ordførerne her har blandet begrebet magtbalance og atomvåben sammen, men netop magtbalancen var den, der var så afgørende under spillet omkring den kolde krig.

Nu er det altså slut, men vi har stadig væk kæmpemæssige atomvåbenarsenaler. Mellem 40.000 og 50.000 atomsprængladninger er det opgjort til.

Hvis START II bliver gennemført, kan man komme ned på det niveau, som rådede i 1972, da den kolde krig var i fuld gang. Og så er det endda et spørgsmål, om START II bliver gennemført. Det kan godt være lidt svært at finde noget at have udenrigsministerens optimisme i.

Det var i marts måned, Jeltsin lovede Clinton, at nu skulle han sørge for, at Dumaen vedtog START II. Det gjorde Dumaen ikke. Jeg var med Forsvarskommissionen i Moskva for nogle måneder siden, og der var ikke udsigt til, at de ville vedtage det, der var ikke udsigt til, at der ville være et flertal for START II. Hvis man henviser til NATO-udvidelsen, er det ikke af agitatoriske grunde, så er det simpelt hen en objektiv kendsgerning, at den er da med til at gøre det sværere at overtale dem.

Men med hensyn til udsigten til START III er jeg egentlig enig med udenrigsministeren i, at analysen var rigtig. Udsigten til START III, som giver Rusland bedre betingelser, skulle gøre det muligt at få vedtaget START II.

Men så er spørgsmålet, om man har fuglen i hånden, eller man har ti oppe på taget. Der er ingen garanti for, at man, selv om START II bliver vedtaget, kan komme frem til en god START III-aftale, som også vil være fordelagtig for Rusland.

Hvis der ikke er nogen garanti for det, bliver det endnu sværere at få vedtaget START II. Derfor tror jeg ikke, som det ser ud i øjeblikket, at der er de bedste udsigter; så skal der i hvert fald ske noget ganske væsentligt. Det er altså udgangspunktet.

Så er situationen den, at vi har en række vidnesbyrd, som er kommet efter den kolde krigs afslutning, og som siger, at nu er det på tide at få afskaffet disse atomvåben, det er ikke noget, man kan skubbe frem til en fjern fremtid, men nu skal vi i gang med det. Ikke at det kan gøres fra den ene dag til den næste, men vi skal i gang med det for alvor, og der vil jeg henvise til – de kaldte sig selv professionelle militærfolk, som sidste år udsendte en erklæring, hvor de kaldte den fortsatte eksistens af kernevåben for, og jeg citerer: »en fare mod verdens fred og sikkerhed og overlevelse og tryghed for de folk, vi har påtaget os at forsvare.« Og de siger, at verden er stillet over for en udfordring af den størst tænkelige historiske betydning: at skabe en verden fri for atomvåben. Afslutningen på den kolde krig gør det muligt.

Det er altså ikke yderligtgående pacifister, der udtaler sig sådan. Det er bl.a. to amerikanske generaler, Galvin og Rogers, der var NATO-topchefer i Europa fra 1979 til 1992, og en britisk feltmarskal Lord Carver. Der er en anden erklæring, som går i samme retning, underskrevet af den tidligere amerikanske forsvarsminister Robert McNamara og general Butler, som i 1992-94 var chef for USA's strategiske kommando, altså deres atomstyrker. De skriver i denne erklæring, at de er overbevist om, at der er brug for øjeblikkelige og beslutningsomte tiltag for at befri verden for kernevåben og den fare, de udgør. Kernevåbenenes ødelæggelseskraft er enorm. Enhver brug af dem vil være katastrofal.

Endelig har vi det omtalte responsum fra Den Internationale Domstol i Haag. Der er ingen som helst tvivl om, at den fastslår, at brug af atomvåben i almindelighed vil stride imod de regler for krigsførelse, der er fastsat gennem Genèvekonventionen og sædvaneretten. At krænke disse regler kalder jeg krigsforbrydelser, og det vil i almindelighed blive betragtet som krigsforbrydelser.

Og det er da klart, at de nævner ikke Hiroshima og Nagasaki, men netop i betragtning af de regler og sædvaner, der gælder for krigsførelse, som de henviser til, og hvor der lægges meget vægt på, at der må skelnes skarpt